

TILSKIPUN RÁÐSINS 2001/23/EB

2002/EES/37/15

frá 12. mars 2001

um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launamanna við aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 94. gr.,
með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,
með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins⁽¹⁾,
með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 77/187/EBE frá 14. febrúar 1977 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launþega við eigendaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta atvinnurekstrar⁽³⁾ hefur verið breytt verulega⁽⁴⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda hana.
- 2) Efnahagsþróun hefur haft í för með sér breytingar á uppbyggingu fyrirtækja, bæði á innlendum vettvangi og á vettvangi bandalagsins, m.a. með aðilaskiptum (eigendaskiptum) að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar í kjölfar aðilaskipta eða samruna.
- 3) Nauðsynlegt er að setja ákvæði um verndun launamanna þegar nýir vinnuveitendur taka við, einkum til að tryggja að staðinn sé vörður um réttindi þeirra.
- 4) Enn er munur frá einu aðildarríki til annars á því hversu víðtæk vernd launamanna er í þessu sambandi og ber að draga úr þeim mun.
- 5) Í stofnskrá bandalagsins um félagsleg grundvallarréttindi launþega, sem samþykkt var 9. desember 1989 („Félagsmálasáttmálanum“), nánar tiltekið í 7., 17. og 18. lið, er eftirfarandi lýst yfir: „Stofnsetning innri markaðarins verður að leiða til bættra starfsskilyrða og bættra lífskjara launamanna í Evrópubandalaginu. Umbæturnar verða, eftir því sem þörf krefur, að taka til þróunar ákveðinna þátta í löggjöf vinnuumarkaðarins, svo sem reglna um hópuppsagnir og gjaldþrot. Auka skal upplýsingar, samráð og áhrif launamanna með viðeigandi hætti þar sem tekið verði tillit til þeirrar venju sem fyrir er í hinum ýmsu aðildarríkjum. Þessar upplýsingar, samráð og áhrif launamanna skulu koma til framkvæmda tímanlega, einkum í tengslum við endurskipulagningu í fyrirtækjum eða í tilvikum þar sem samruni hefur áhrif á atvinnu launamanna“.
- 6) Árið 1977 samþykkti ráðið tilskipun 77/187/EBE sem stuðlar að samræmingu viðeigandi innlendra lagaákvæða sem tryggja að staðinn sé vörður um réttindi launþega og þar sem gerð er sú krafa til afsalgsjafa og afsalshafa að þeir veiti fulltrúum launamanna upplýsingar og ráðfæri sig við þá með góðum fyrirvara.
- 7) Þeirri tilskipun var síðar breytt í ljósi áhrifa hins innri markaðar, tilhneinginga aðildarríkjanna í lagasetningu að því er varðar aðstoð við fyrirtæki í fjárhagsferfiðleikum, fordæmisréttar dómstóls Evrópubandalaganna, tilskipunar ráðsins 75/129/EBE frá 17. febrúar 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um hópuppsagnir⁽⁵⁾ og gildandi löggjafar í flestum aðildarríkjum.
- 8) Með tilliti til réttaröryggis og gagnsæis þurfti að skýra lagalega hugtakið „aðilaskipti“ í ljósi fordæmisréttar dómstólsins. Slík skýring hefur ekki breytt gildissviði tilskipunar 77/187/EBE eins og það er túlkað af dómstólnum.
- 9) Í félagsmálasáttmálanum er viðurkennt mikilvægi þess að berjast gegn hvers konar mismunun, einkum þeirri sem byggist á kynferði, litarhætti, kynþætti, skoðunum og trúarbrögðum.
- 10) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á frest aðildarríkjanna, sem um getur í B-hluta I. viðauka, til að hlíta tilskipun 77/187/EBE og gerðinni sem henni er breytt með.

SAMÞYKKT ÞESSA TILSKIPUN:

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar

I. gr.

1. a) Tilskipun þessi gildir um hvers konar aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar á grundvelli aðilaskipta eða samruna.
- b) Með fyrirvara um a-lið og eftirfarandi ákvæði þessarar greinar merkja aðilaskipti, í skilningi þessarar tilskipunar, aðilaskipti á efnahagslegri einingu sem heldur einkennum sínum, þ.e.a.s. skipulagðri heild verðmæta sem notuð verður í efnahagslegum tilgangi, hvort sem um er að ræða meginstarfsemi eða stoðstarfsemi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stj. 82, 22.3.2001, bls. 16, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2001 frá 11. desember 2001 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 13, 7.3.2002, bls. 22.

(¹) Álitum var skilað 25. október 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(²) Stj. 367, 20.12.2000, bls. 21.

(³) Stj. 61, 5.3.1977, bls. 26.

(⁴) Sjá A-hluta I. viðauka.

(⁵) Stj. 48, 22.2.1975, bls. 29. Í stað tilskipunarinnar kom tilskipun 98/59/EB (Stj. 225, 12.8.1998, bls. 16).

- c) Tilskipun þessi gildir um einkafyrirtæki og opinber fyrirtæki, sem stunda atvinnustarfsemi, hvort sem er í hagnaðarskyni eða ekki. Endurskipulagning stjórn-sýslu hjá opinberu stjórnvaldi eða flutningur stjórn-sýsluskyldna milli opinberra stjórnvalds-eininga falla ekki undir aðilaskipti í skilningi þessarar tilskipunar.

2. Tilskipun þessi gildir þegar fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar, sem skipta á um eigendur að, eru staðsett innan þess yfirráðasvæðis þar sem sáttmálinn gildir.

3. Tilskipun þessi gildir ekki um hafskip.

2. gr.

1. Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „framseljandi“: einstaklingur eða lögpersóna sem við aðilaskipti í skilningi 1. mgr. 1. gr. hættir að vera vinnuveitandi í fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar;
- b) „framsalshafi“: einstaklingur eða lögpersóna sem við aðilaskipti í skilningi 1. mgr. 1. gr. verður vinnuveitandi í fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar;
- c) „fulltrúar launamanna“: og skyld orðasambönd: fulltrúar þeirra launamanna sem gert er ráð fyrir í lögum eða í viðteknum venjum í aðildarríkjunum;
- d) „launamaður“: hver sá einstaklingur sem nýtur verndar sem launamaður í hlutaðeigandi aðildarríki samkvæmt innlendri vinnulöggjöf.

2. Tilskipun þessi gildir með fyrirvara um innlend lög að því er varðar skilgreiningu á ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi.

Þó skulu aðildarríki ekki undanskilja ráðningarsamninga eða ráðningarsambönd gildissviði þessarar tilskipunar einungis vegna:

- a) fjölda unninna eða óunninna vinnustunda,
- b) þess að um er að ræða ráðningarsamband samkvæmt ráðningarsamningi til ákveðins tíma, í skilningi 1. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/383/EBE frá 25. júní 1991 til viðbótar ráðstöfunum til að bæta öryggi og hollustuhætti starfsmanna í afleysingarstarfi eða tímabundnu starfi ⁽¹⁾, eða
- c) þess að um er að ræða tímabundið ráðningarsamband, í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/383/EBE og fyrirtækið, atvinnureksturinn eða hluti fyrirtækisins eða atvinnurekstrarins, sem skipti um eigendur, er atvinnumiðlun eða hluti atvinnumiðlunar fyrir afleysingafólk sem gegnir hlutverki vinnuveitanda.

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 206, 29.7.1991, bls. 19.

II. KAFLI

Vernd réttinda launamanna

3. gr.

1. Við aðilaskiptin færast réttindi og skyldur framseljanda, er tengjast ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi og sem eru fyrir hendi þann dag sem aðilaskiptin fara fram, yfir til framsalshafa.

Aðildarríkin geta kveðið á um að framseljandi og framsalshafi beri, eftir þann dag er aðilaskipti fara fram, sameiginlega og óskipta ábyrgð að því er varðar skuldbindingar sem stofnað var til fyrir þann dag er aðilaskipti urðu og tengjast ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi sem eru í gildi á þeim degi er aðilaskipti verða.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að framseljandi tilkynni framsalshafa um öll þau réttindi og skyldur sem færast yfir til framsalshafa samkvæmt þessari grein, að svo miklu leyti sem framseljandi var eða ætti að hafa verið kunnugt um þessi réttindi og skyldur þegar aðilaskiptin fóru fram. Tilkynni framseljandi framsalshafa ekki um slík réttindi eða skyldur hefur það ekki áhrif á afsal þeirra réttinda eða skyldna né á réttindi hvaða launamanna sem er gagnvart framsalshafanum og/eða framseljandanum að því er varðar þau réttindi eða skyldur.

3. Að aðilaskiptum loknum skal framsalshafi virða þau launakjör og starfsskilyrði, sem samþykkt hafa verið í almennum kjarasamningi, með sömu skilmálum og giltu fyrir framseljanda, þar til samningi verður sagt upp eða hann rennur út eða þar til annar kjarasamningur öðlast gildi eða kemur til framkvæmda.

Aðildarríkjunum er heimilt að stytta tímabilið sem launakjörum og starfsskilyrðum er haldið óbreyttum enda vari þetta tímabil eigi skemur en eitt ár.

4. a) Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda ekki um rétt launamanna til bóta vegna elli, örorku eða til eftirlifenda þegar um er að ræða viðbótarlífeyrissjóði fyrir eina eða fleiri starfsstéttir sem eru utan lögskipaðra almannatryggingakerfa í aðildarríkjunum, nema aðildarríkin kveði á um annað.

- b) Jafnvel þegar aðildarríki kveða ekki á um, samkvæmt a-lið, að 1. og 3. mgr. gildi að því er varðar slík réttindi skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda hagsmuni launamanna og hagsmuni þeirra sem starfa ekki lengur við atvinnurekstur framseljanda á þeim tíma sem gengið er frá aðilaskiptum, varðandi áunninn eða væntanlegan rétt þeirra til bóta vegna elli, að meðtöldum bótum til eftirlifenda, í viðbótarlífeyrissjóðum þeim sem um getur í a-lið.

4. gr.

1. Aðilaskipti að fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar geta ein sér ekki verið ástæða fyrir uppsögn af hálfu framseljanda eða framsalshafa. Ákvæði þetta skal ekki koma í veg fyrir uppsagnir af efna-hagslegum eða tæknilegum ástæðum, eða sem rekja má til skipulagsbreytinga er hafa í för með sér breytingar á starfs-mannahaldi.

Aðildarríkin geta kveðið á um að fyrsta undirgrein hér að framan gildi ekki um tiltekna afmarkaða hópa launamanna sem falla ekki undir lög aðildarríkjanna eða viðteknar venjur um vernd gegn uppsögnum.

2. Sé ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi rift vegna þess að aðilaskiptin hafi í för með sér verulegar breytingar á vinnuskilyrðum launamanni í óhag skal litið svo á að vinnuveitandinn beri ábyrgð á riftun ráðningarsamningsins eða ráðningarsambandsins.

5. gr.

1. Kveði aðildarríkin ekki á um annað gilda 3. og 4. gr. ekki um aðilaskipti að fyrirtæki, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækis eða atvinnurekstrar ef bú framseljanda hefur verið tekið til gjaldþrotaskipta eða hliðstæðrar gjaldþrotameðferðar vegna ógjaldfærni sem hafin var með skiptameðferð á eignum framseljanda fyrir augum og sem er í umsjón lögbærra stjórnvalda (sem getur verið skiptastjóri sem viðurkenndur er af lögbærum stjórnvöldum).

2. Þegar 3. og 4. gr. gilda um aðilaskipti meðan á gjaldþrotameðferð stendur, sem var hafin vegna framseljanda (hvort sem meðferðin hefur verið hafin með skiptameðferð á eignum framseljanda fyrir augum eða ekki) og að því tilskildu að slík meðferð sé undir stjórn lögbærra stjórnvalda (sem getur verið skiptastjóri sem er ákveðinn samkvæmt landslögum) er aðildarríki heimilt að kveða á um að:

- þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skuli skuldir framseljanda vegna hvers konar ráðningarsamninga eða ráðningarsambanda, sem koma til greiðslu fyrir aðilaskiptin eða áður en gjaldþrotameðferð hefst ekki færast yfir á framsalshafa, að því tilskildu að slík meðferð leiði, samkvæmt lögum aðildarríkisins, til verndar sem er að minnsta kosti jafngild þeirri sem kveðið er á um varðandi aðstæður sem falla undir tilskipun ráðsins 80/987/EBE frá 20. október 1980 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd til handa launþegum verði vinnuveitandi gjaldþrota⁽¹⁾, og, eða að öðrum kosti, að,
- framsalshafa, framseljanda eða einstaklingi eða einstaklingum sem gegna hlutverki framseljanda annars vegar og fulltrúum launamanna hins vegar sé heimilt, samræmist það gildandi lögum og viðteknum venjum, að samþykkja breytingar á launakjörum og starfskilyrðum launamanna, sem er ætlað að standa vörð um atvinnutækifæri með því að tryggja að fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar haldi velli.

3. Aðildarríki er heimilt að beita b-lið 20. mgr. við aðilaskipti ef framseljandi á í alvarlegum fjárhagsörðugleikum, eins og þeir eru skilgreindir í landslögum, að því tilskildu að lögbær stjórnvöld lýsi yfir slíku ástandi og að dómstólar geti haft eftirlit með því, og með því skilyrði að slík ákvæði hafi þegar verið til staðar í innlendum lögum fyrir 17. júlí 1998.

Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu um áhrif þessa ákvæðis fyrir 17. júlí 2003 og leggja viðeigandi tillögur fyrir ráðið.

⁽¹⁾ Stjót. EB L 283, 20.10.1980, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögum frá 1994.

4. Aðildarríki skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að gjaldþrotameðferð sé ekki misnotuð í þeim tilgangi að svifta launamenn þeim réttindum sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

6. gr.

1. Að svo miklu leyti sem fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar heldur sjálfstæði sínu skulu fulltrúar eða fulltrúanefnd þeirra launamanna, sem aðilaskiptin snerta, halda réttarstöðu sinni og starfi, með sömu launakjörum og starfskilyrðum og áður en aðilaskiptin áttu sér stað, samkvæmt lögum, stjórnslufyrirmælum eða samningi, að því tilskildu að nauðsynlegum skilyrðum fyrir skipan fulltrúanefndar launamanna sé fullnægt.

Ákvæði fyrstu undirgreinar gilda ekki ef nauðsynlegum skilyrðum fyrir nýrri útnefningu fulltrúa launamanna eða nýrri skipan fulltrúanefndar launamanna er fullnægt samkvæmt lögum og stjórnsluákvæðum aðildarríkjanna eða viðteknum venjum þar eða með samningi við fulltrúa launamanna.

Ef bú framseljanda er tekið til gjaldþrotaskipta eða hliðstæðrar gjaldþrotameðferðar vegna ógjaldfærni, sem hafin var með skiptameðferð á eignum framseljanda fyrir augum og sem er í umsjón lögbærra stjórnvalda (sem getur verið skiptastjóri sem viðurkenndur er af lögbærum stjórnvöldum), er aðildarríkjum heimilt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að tilhlýðilegt fyrirsvor sé haft fyrir launmönnum, sem fylgt hafa við aðilaskipti, fram að nýjum kosningum eða nýrri skipan fulltrúa launamanna.

Haldi fyrirtæki, atvinnurekstur eða hluti fyrirtækis eða atvinnurekstrar ekki sjálfstæði sínu skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að haft sé áfram tilhlýðilegt fyrirsvor fyrir launamönnum, sem fylgt hafa við aðilaskipti og haft var fyrirsvor fyrir áður en aðilaskiptin áttu sér stað, í þann tíma sem nauðsynlegur er til að ný útnefning eða ný skipan fulltrúanefndar launamanna megi fara fram í samræmi við landslög og viðteknar venjur.

2. Missi fulltrúar þeirra launamanna, sem aðilaskipti snerta, umboð sitt vegna aðilaskiptanna skulu fulltrúarnir áfram njóta verndar þeirrar sem kveðið er á um í lögum og stjórnslufyrirmælum eða samkvæmt viðteknum venjum í aðildarríkjum.

III. KAFLI

Upplýsingar og samráð

7. gr.

1. Þess skal krafist af framseljanda og framsalshafa að þeir upplýsi fulltrúa launamanna, sem aðilaskipti snerta, um eftirfarandi:

dagsetningu eða fyrirhugaða dagsetningu aðilaskiptanna,

ástæðuna fyrir aðilaskiptunum,

lagalegar, efnahags- og félagslegar afleiðingar aðilaskiptanna fyrir launamennina,

fyrirhugaðar ráðstafanir vegna launamanna.

Framseljandi skal veita fulltrúum launamanna sinna slíkar upplýsingar með góðum fyrirvara áður en af aðilaskiptum verður.

Framsalshafi skal veita fulltrúum launamanna sinna slíkar upplýsingar með góðum fyrirvara og hvernig sem á stendur áður en aðilaskipti fara að hafa bein áhrif á starfs- og ráðningarskilyrði launþega.

2. Hafi framseljandi eða framsalshafi í huga að gera ráðstafanir vegna launamanna sinna skal hann ráðfæra sig við fulltrúa launamanna með góðum fyrirvara í því skyni að ná samkomulagi um þær.

3. Þau aðildarríki, þar sem kveðið er á um í lögum og stjórnslufyrirmælum að fulltrúum launamanna sé heimilt að snúa sér til gerðardóms til að fá skorið úr um þær ráðstafanir sem gerðar eru vegna launamanna, geta takmarkað þær skuldbindingar, sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr., við aðilaskipti er leiða til breytinga á rekstrinum og líklegt er að verði til verulegs óhagræðis fyrir talsverðan hluta launamannanna.

Upplýsingarnar og samráðið skal að minnsta kosti taka til þeirra ráðstafana sem fyrirhugaðar eru varðandi launamennina.

Skylt er að veita upplýsingar og hefja samráð með góðum fyrirvara áður en þær breytingar á rekstrinum, sem um getur í fyrstu undirgrein, koma til framkvæmda.

4. Skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í þessari grein skulu gilda hvort sem ákvörðunin, sem leiddi til aðilaskiptanna, var tekin af vinnuveitanda eða af fyrirtæki sem vinnuveitandi heyrir undir.

Að því er varðar meint brot á kröfum um upplýsingar og samráð, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eru ekki tekin gild þau rök að slíkt brot hafi átt sér stað vegna þess að fyrirtækið, sem vinnuveitandinn heyrir undir, hafi ekki látið upplýsingar í té.

5. Aðildarríkjum er heimilt að takmarka þær skuldbindingar sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. mgr. við fyrirtæki eða atvinnurekstur sem uppfylla skilyrði fyrir kosningu eða útnefningu sameiginlegrar nefndar, sem kemur fram fyrir hönd launamanna, að því er varðar starfsmannafjölda.

6. Aðildarríki skulu kveða á um að í fyrirtækjum eða atvinnurekstri þar sem launamenn eiga enga fulltrúa, án þess að eiga sjálfir neina sök þar á, skuli hlutaðeigandi launamönnum tilkynnt fyrirfram um:

dagsetningu eða fyrirhugaða dagsetningu aðilaskiptanna,
ástanduna fyrir aðilaskiptunum,
lagalegar, efnahags- og félagslegar afleiðingar aðilaskiptanna fyrir launamennina,

fyrirhugaðar ráðstafanir vegna launamanna.

IV. KAFLI

Lokaákvæði

8. gr.

Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna til að beita eða koma á lögum eða stjórnslufyrirmælum sem eru launamönnum hagstæðari eða að stuðla að eða heimila kjarasamninga eða samninga milli aðila vinnumarkaðarins sem eru launamönnum hagstæðari.

9. gr.

Aðildarríki skulu fella inn í réttarkerfi sín nauðsynlegar ráðstafanir til að allir launamenn og fulltrúar launamanna, sem telja að gengið hafi verið á þeirra hlut með því að skuldbindingum er leiða af þessari tilskipun hafi ekki verið fullnægt, geti leitað fullnustu krafna sinna með málarekstri eftir að málinu kann að hafa verið skotið til annarra lögbærra yfirvalda.

10. gr.

Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir ráðið greiningu á áhrifum ákvæða þessarar tilskipunar fyrir 17. júlí 2006. Hún skal leggja til hvers konar breytingar sem kunna að virðast nauðsynlegar.

11. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr lögum og stjórnslufyrirmælum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

12. gr.

Tilskipun 77/187/EBE, eins og henni var breytt með tilskipuninni, sem um getur í A-hluta I. viðauka, samanber þó skyldur aðildarríkjanna varðandi frest til framkvæmda sem gefinn er í B-hluta I. viðauka, falli úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í II. viðauka

13. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. mars 2001.

Fyrir hönd ráðsins,

B. RINGHOLM

forseti.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun og breytingartilskipun hennar

(sem um getur í 12. gr.)

Tilskipun ráðsins 77/187/EBE (Stjtíð. EB L 61, 5.3.1977, bls. 26)

Tilskipun ráðsins 98/50/EB (Stjtíð. EB L 201, 17.7.1998, bls. 88)

B-HLUTI

Frestur til að setja innlend lög

(sem um getur í 12. gr.)

Tilskipun	Frestur til að setja innlend lög
77/187/EBE	16. febrúar 1979
98/50/EB	17. júlí 2001

II. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Tilskipun 77/187/EBE	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
4. gr. a	5. gr.
5. gr.	6. gr.
6. gr.	7. gr.
7. gr.	8. gr.
7. gr. a	9. gr.
7. gr. b	10. gr.
8. gr.	11. gr.
—	12. gr.
—	13. gr.
—	14. gr.
—	I. VIÐAUKI
—	II. VIÐAUKI